

Festivals and the cultural public sphere

Publicat per [Interacció](#) [1] el 08/03/2013 - 11:15 | Última modificació: 11/12/2015 - 14:57

Aquest llibre és una obra col·lectiva publicada en el marc del projecte [Euro-Festival](#) [2], coordinat per diversos centres de recerca europeus, que analitza el paper dels festivals artístics com a espais de debat cultural i polític i d'intercanvi transnacional. 'Festivals and the cultural public sphere' [3] editat per [Liana Giorgi](#) [4], [Monica Sassatelli](#) [5] i [Gerard Delanty](#) [6], inclou onze estudis – amb aproximacions teòriques i casos pràctics – on es valora la dimensió cultural i política dels festivals que han proliferat durant la última dècada. Tots els autors, procedents de l'àmbit acadèmic i universitari europeu, constaten que els festivals contemporanis serveixen els interessos de l'economia capitalista i que han esdevingut instruments per a la regeneració urbana i el desenvolupament econòmic, turístic i social de les ciutats. Però alguns també assenyalen que els festivals són espais per al diàleg, el debat democràtic, la contestació i l'intercanvi cultural.

El que els autors analitzen és quina de les dues vessants, la cultural o la instrumental, predomina en cada cas. Així, Mònica Sassatelli, per exemple, no considera que els festivals hagin perdut autenticitat i s'hagin convertit en espais d'alienació i pur entreteniment. Nikos Papastergiadis i Meredith Martin, per la seva banda, destaquen la funció de les biennals d'art com a espais de debat artístic, i fan especial referència a la figura del comissari artístic a l'hora de preservar-les dels interessos econòmics i polítics. Joanne Cummings, Ian Woodward i Andy Bennett afirmen que molts festivals de música han sensibilitzat molts joves sobre el medi ambient, i Paolo Magaudda, analitza el doble caràcter local i global dels festivals de música Womad i Sonar, on les institucions i xarxes locals hi juguen un paper important.

Altres autors, en canvi, es mostren més crítics. Així, per exemple, Jim McGuigan denuncia que el 2000 Millennium Dome project de Londres o la Capital Europea de la Cultura Liverpool 2008 van servir més als interessos comercials i promocionals dels patrocinadors privats que al teixit cultural públic i associatiu de les ciutats. James English detecta una lògica de funcionament colonialista en els festivals de cinema africans que compten amb el suport econòmic i simbòlic del cinema francès. I autors com Moti Regev i Jean-Louis Fabiani estudien les audiències i assenyalen que molts festivals responen només als gustos de les classes mitjanes formades, i que altres com el de cinema de Cannes i el de teatre d'Avignon han resolt bé la seva funció democratitzadora però no han superat l'asimetria entre l'artista (com a productor de coneixement i estètica) i l'audiència (com a receptora passiva de l'experiència artística).

Podeu consultar aquest llibre al [Centre d'Informació i Documentació](#) [7]

[Inicia sessió](#) [8] o [registra't](#) [9] per enviar comentaris

Etiquetes: instrumentalització de la cultura

Etiquetes: joves

Etiquetes: arts musicals

Etiquetes: Capital Europea de la Cultura

Etiquetes: Sónar

- [10]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2013/03/08/festivals-and-the-cultural-public-sphere>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <http://www.euro-festival.org/>

[3] <http://cercles.vtlseurope.com:8098/lib/item?id=chamo:10677&theme=CERC>

[4] <http://www.cosis.net/profile/liana.giorgi>

[5] <http://www.gold.ac.uk/sociology/staff/sassatelli/>

[6] <http://www.sussex.ac.uk/profiles/101974>

[7] <http://cercles.diba.cat>

[8] <https://interaccio.diba.cat/>

[9] <https://interaccio.diba.cat/form/alta-comunitat>

[10] <https://interaccio.diba.cat/node/3344>